Привіт на крилах прилетів,
Метелик білий в час зимовий...
Хтось добрий, ніжний, невідомий
Зіткав його з найтонших слів.

Ніжніше дзвону двох квіток
Два слова соняшно сміються...
А в мене сльози й сльози ллються,
Як сонцем збуджений поток.